

A 9. A osztály kirándulása a Balaton-felvidékre

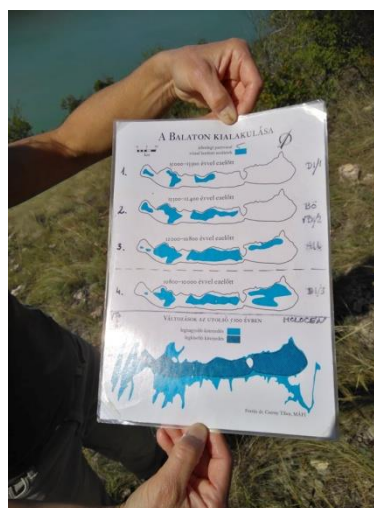
A 9.A osztály ebben az évben a Balaton-felvidékre kirándult, Szabó Ildikó osztályfőnökkel és Kovács Márk tanár úrral. Az osztályból két ember kivételével mindenki eljött kirándulni. A kirándulásra az osztályunk egy buszt bérelt. A gyülekezőnk 6 óra 45 percig tartott, majd mindenki bepakolta a holmiját a buszba, és kezdetét vette egy 4- 4és fél órás buszút. Utazás közben jó volt a hangulat: a busz közepén ülők zenét hallgattak, néhányan játszottak, és volt, aki pihenéssel töltötte el az út nagyját.

Dél után nem sokkal értünk Veszprémbe, ahol egy kedves idős idegenvezető hölgy vezetett minket végig a belvároson. Az épületeket a legújabbaktól a legrégebb felé mutatta meg nekünk. Séta közben kérdéseket is tett fel, és ha valaki tudta a választ, akkor egy – diákok körében eléggé megosztó ízvilágú – csokit kapott. A városnézést egy medveállatka lenyűgöző szobránál fejeztük be, itt közös fotó is készült. Lantos Barnabás a veszprémi séta közben talált egy imádkozó sáskát, ami később minden percben velünk tartott, akárhová is mentünk.

Veszprém után a Nemesvámos mellett található Baláca római villa kiállítóhelyre mentünk, ahol egy régész vezetett végig minket a nagyon érdekes villában. Először arról beszélt, hogyan dolgoznak a régészek, aztán azt mutatta meg, hogyan élhettek abban a villában kétezer éve a lakói.

Másnap a Tihanyi –félszigeten kirándultunk, ahol egy nagy tudású és roppant lelkes túravezető kísért el minket egy három óra hosszúságú túrára. Gyönyörű kilátásban volt részünk, és megtudtuk, miért zöldes a Balaton vize, és hogy már idősebb tónak számít.

Ezután megebédeltünk Tihanyban, majd kaptunk egy kis szabadidőt, amikor lehetett fagyizni, vásárolni vagy csak nézelődni. A szabadidő után a híres apátságot is meglátogattuk, ahol egy fiatal férfi mesélt nekünk az apátságról, az alapítójáról, az alapítólevélről, és a barátok későbbi sorsáról. Láttunk egy fotókiállítást is, amiből kiderült, hogy az apácák és szerzetesek akár fociznak is. Este a lányok egy része palacsintát sütött, mások játszottak, megint mások a sáska szabadon bocsátásán törték a fejüket. A palacsinta nagyon finom lett.

A harmadik napon Köveskálrról, a szállásunkról gyalog indultunk a Monoszló határában található geológiai bemutatóhelyre, a Hegyestűhöz. Lajos az erdőben megtalálta az évszázad vaddisznó combcsontját, amit felkapott, magával vitt és most otthon őrzi. A Hegyestűről pompás kilátás nyílt minden irányba. Délben könnyes búcsút vettünk a Balaton-felvidéktől, és elindultunk hazafelé. A buszozás hazafelé is vidáman telt: sokan játszottak, mások zenét hallgattak és énekeltek, megint mások a kirándulás fáradalmait igyekeztek kipihenni.

Írta: László Lajos 9.A